

Znate li koje riječi vjeran Izraelac ima stalno na umu, u srcu? Ove: „*Nudim vam danas blagoslov, budete li slušali zapovijedi Gospodina, Boga svoga, koje vam danas dajem; a prokletstvo, ne budete li slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga*“

(Pnz 11,26-28). Zašto su baš Božje zapovijedi toliko važne za vjerničku dušu izabranoga naroda? Kako to da je prokletstvo alternativa vršenju Božjih zapovijedi? Nije li to malo pretjerano? Zašto Sveto pismo toliko inzistira na vršenju zapovijedi?

„*Držite i vršite sve zakone i uredbe koje vam danas izlažem*“
(Pnz 11,32).

Da bismo ovo razumjeli potrebno je prisjetiti se prve i temeljne zapovijedi, zapovijedi ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Ta zapovijed ljubavi, zapisana u Knjizi ponovljenoga zakona i od Gospodina Isusa zauvijek potvrđena, namijenjena je svakom čovjeku. Za njegovo konkretno djelovanje i ophođenje s Bogom i bližnjim. Čovjek je dužan slaviti svoga Stvoritelja i iskazivati mu trajno svoje klanjanje te ljude oko sebe doživljavati kao braću i sestre. Čak i prirodni zakon, zapisan u nutrima naše ljudskosti, govori nam da budemo otvoreni prema Stvoritelju i prema bližnjemu.

Sve ovo jako lijepo zvuči i na prvi se pogled čini lako ostvarivo. No postoji poteškoća, velika prepreka između nas ljudi i življenja ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Tu je prepreku za cijelo čovječanstvo načinio Adam u trenutku pristanka na prvu grešnu ponudu Zloga. Tim grijehom, koji zovemo istočnim, ušli su u našu narav razdor, zbrka i raspuštenost što se očituje u našoj sklonosti prema neživljenju zapovijedi ljubavi, u našoj slabosti i nesposobnosti da sami po sebi u svakodnevnim situacijama prepoznamo što je dobro i postupamo u skladu s ljubavlju. Možemo reći da je ljudska narav opterećena moćnim virusom koji pogađa onu našu stvorenu usmjerenost prema Bogu. U svakome od nas je neizbrisiva želja za Božjom ljubavlju kojoj težimo, ali virus grijeha napada tu želju i oslabljuje ju potamnjujući sve ono što vodi prema toj ljubavi. Komentari KKC uči nas da „zbog grijeha, prirodni zakon ne uočavaju svi uvijek istom jasnoćom i neposrednošću“ (br. 417).

To je stanje duše vladalo i u židovskom narodu. Izabrani narod nije bio pošteđen katastrofalnih učinaka istočnoga grijeha. No Bog, koji se ne da nadmašiti u svome milosrđu, dolazi k čovjeku i pruža mu novu šansu. Gospodin ne samo da svoj narod podsjeća na zapovijed ljubavi nego, možda još i važnije, daje i upute kako ispuniti tu zapovijed i približiti se Bogu. Te upute su zapovijedi o kojima govori Služba riječi ove nedjelje. Zapovijedi su izraz ljubavi Božje prema čovjeku koji vršeći ih zapravo odgovara svojim životom na Božju ljubav. U tom smislu razumljivo riječi svojega Spasitelja Isusa: „*Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mogega, koji je na nebesima*“ (Mt 7,21). Volja Svevišnjeg Boga za čovjeka je po sebi nedokučiva, nepojmljivo nedohvatljiva,

ali se u Zakonu približila i došla nadohvat ruke. Kompednij KKC nadalje uči da je „moralni zakon djelo božanske mudrosti. On čovjeku propisuje put, pravila ponašanja koja vode obećanome blaženstvu, a zabranjuje stranputice koje ga od Boga udaljuju“ (br. 415). Prilika da vršimo Božje zapovijedi, ili još bolje rečeno, da živimo po njima, zapravo je dar Božji. Živeći zapovijedi živimo ljubav na koju nas Bog poziva, učvršćujemo svoju volju za predanjem Bogu i čistimo svoju dušu od virusa grijeha.

Dakle, nije dovoljno samo slušati Riječ i zapovijed Božju. Nije dovoljno samo apstraktno vjerovati, biti vjernik od običaja i na riječima, već je nužno ispuniti svaki dan djelima ljubavi prema Bogu i bližnjima. Što nam to Isus poručuje kada kaže: *„Tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku“* (Mt 7,26). Graditi kuću na pijesku je ludost, to je gubitak vremena. Tako je i u vjerničkom životu. Slušati nedjeljom Evanđelje ili slušati i čitati nauk Katoličke crkve, a ne pokušati ga provesti u djelo –jednostavno nema koristi, kao što nema koristi od gradnje kuće na pijesku.

Neka nam svima uzor bude nazaretska Djevica Marija, koja i danas svakome poručuje: *„Što god vam rekne učinite“* (Lv 2,5).

Vlč. Borna Puškarić
06.03.2011.